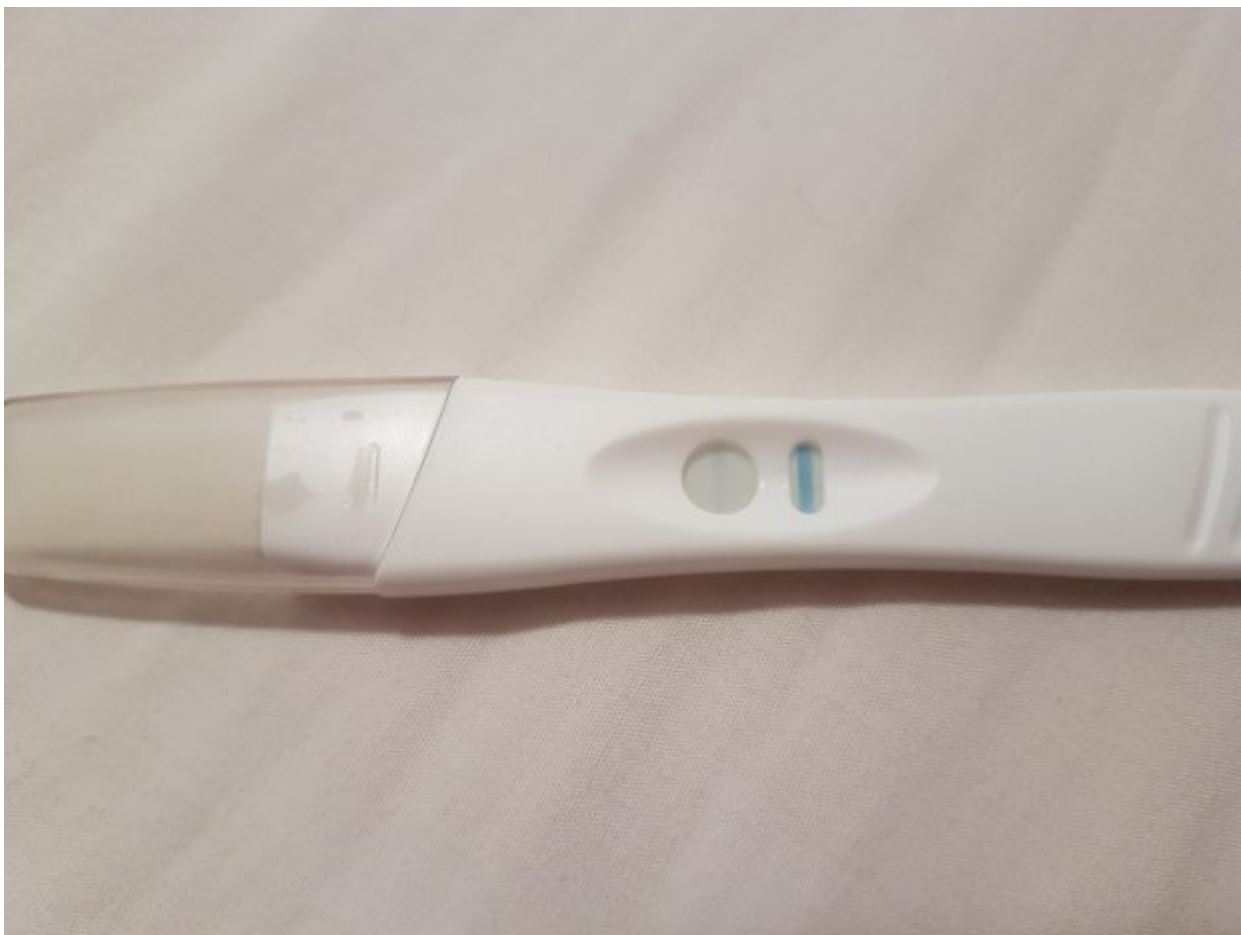

Zwanger zijn na verlies kindje

Eindelijk ben ik zwanger en ik geniet er heel erg van, maar dat is wel even wennen geweest in het begin van de zwangerschap. Na een kindje verliezen en twee keer een miskraam hoe voelt het dan om zwanger te zijn. Ben je dan wel blij ermee, kan je er mee verbinden of voel je alleen maar onzekerheid. Ik was heel bang dat ik absoluut niet blij kon/mocht zijn omdat het toch wel weer mis zou kunnen gaan. Maar ik ga jullie vertellen hoe ik ermee om ben gegaan en wat mij enorm heeft geholpen dat ik nu zo kan genieten van deze zwangerschap.

Eerste echo

Al heel snel kreeg ik een echo, dat is normaal als je in de medische molen zit. En helemaal met mijn voorgeschiedenis niet

zo gek. Inmiddels weet ik precies waar ik moet kijken, maar het was nogal vaag allemaal. Ineens zagen we heel licht iets knippen. Ja echt zit er een hartje, van de verpleegkundige specialist was er ook wat twijfel. Er was een hele vroege zwangerschap dacht ze. Eerst werd er gedacht dat het knippen misschien wel mijn eigen hartactie was. Maar toen haalde ze er een boek bij om de echo te vergelijken. En ze zei toch nog twijfelend dat er wel een zwangerschap van een week op 5 a 6 zat. Het hartje was net gaan kloppen, dus vandaar dat het heel traag was. Ik voelde van alles door me heen gaan, ik voelde vele tranen opkomen. Maar echt opluchting was het niet. Wat een onzekerheid was er nog. Dus was ik blij dat ik twee weken later terug mocht komen.

Erover praten

Nee ik wilde nog niemand in de familie of vriendenkring het vertellen. Maar omdat ik onder begeleiding stond bij Mirre kon ik het daar delen. Dit deed me zo goed, dat ik er langzaam vertrouwen in ging krijgen. Er werd verteld dat ik contact kon maken met dit mini mensje, maar ik durfde eigenlijk niet. Ik durfde me niet te verbinden met dit nieuwe leven in mij. Het was al veel te vaak mis gegaan. Wat als ik me verbond, dan doet het alleen nog maar meer pijn als het mis zou gaan. Toch door steeds meer te delen van mijn angst, begon ik het langzaam toe te laten. Ik begon zelfs de energie van dit kindje te voelen. Heel raar, want dit kende ik niet van Daan. Ik wist dan ook nog niet dat ik het kon voelen terwijl het zo klein was. Je voelt het in energie. De energie van dit kindje groeit met de dag dat ik er vertrouwen in heb. Soms lijkt het alsof ik het echt al voel bewegen in mijn buik, maar dat is iets wat gewoon nog niet kan. Maar wat voelt dit speciaal. Ik dacht echt dat ik niet zou gaan genieten van deze zwangerschap en dat er alleen maar angst zou zijn. Ja er is angst vooral als ik denk aan de 20 weken echo. Maar wat geniet ik van dit kindje. Als ik niet bij Mirre onder begeleiding stond, was ik me nooit gaan verbinden met dit kindje en zou ik zoveel moois gaan

missen in de zwangerschap.

Angst voor een miskraam

Ja die is er zeker in het begin heel erg geweest. Ik had dan ook steeds een beetje bloedverlies en bloed is voor mij paniek. Terwijl als ik met mijn hoofd nadacht wist ik dat dit ook geen kwaad kon. Maar ik raakte vaak juist in paniek hierdoor. En helemaal toen ik al een echo had gekregen waar er echt al een heel mini mensje op te zien was met armpjes en beentjes. En dan weer dat bloedverlies. Toen had ik het niet meer. Nu werd het echt, en ik kreeg een nachtmerrie over een miskraam. Maar niet een miskraam die ik eerder al had gehad. Nee dit keer zag ik mezelf een heel klein mini kindje in me handen hebben, met heel veel bloed. Maar gelukkig bleef alles goed gaan en ben ik nu door de eerste drie maanden heen. Dat geeft me echt wel meer rust.

Op naar de 20 weken echo

Eigenlijk wil ik hier helemaal niet bij stil staan, als ik dat doe is er echt veel onrust. Dus daarom druk ik het tot nu toe steeds weer weg. Ook weet ik dat mijn partner deze echo heel eng vind. Bij Daan gingen we met gezonde spanning erin, maar liep het zo anders af. Ik moet er niet aan denken dat ze weer allemaal rare dingen gaan zien op de echo. Ik weet dat het een kleine kans is dat weer hetzelfde te zien is dan, maar er zit echt wel een groot trauma op deze echo. Dit is ook de reden waarom ze met twee maanden zwangerschap zeiden. "nou ik ga er vanuit dat je de combinatietest wilt overslaan en gelijk maar de NIPT test wil doen" Nou mevrouw, wij willen helemaal geen testen. De 20 weken echo is vroeg zat om verder te testen als er iets mis mocht zijn. Gelukkig legde ze hier gelijk bij neer, omdat we natuurlijk wisten waar we over spraken. Voor nu geeft het me rust dat ik elke twee weken controle heb. En ik blijf gewoon heerlijk genieten van mijn zwangerschap.